Budečské rozhledy

Příležitostný list občanů Zákolan, Trněného Újezdu a Kovár

červen 2012 . číslo 22

Vítání občánků 27. května 2012

Milou a čestnou povinností bylo pro starostku obce Zákolany Lucii Wittlichovou vítání nových občánků. Během dvou uplynulých let přišlo na svět v obci Zákolany s osadami Trněný Újezd a Kováry 10 dětí, z toho 6 holčiček a 4 kluci. V zákolanském parku je spolu se zástupci obce přivítali děti ze Základní a mateřské školy Pod Budčí a za krásného počasí se všichni společně podělili o radost z toho, že se naše obec rozrůstá. Přejeme všem dětem, aby se jim v Zákolanech líbilo a prožily zde veselé a šťastné dětství.
Na společné fotografii zleva:
Anežka Brejchová, Ivan Novák, Eliška a Terezka Čermákovi, Veronika Vacíková, Olivie Dvořáková, Tobias Jarolím a Jan Kolenčík s rodiči.

Úvodní slovo

Milí čtenáři,

přichystali jsme pro Vás další číslo našeho čtvrtletníku a vy tak máte možnost si přečíst o tom, co se v naší obci v uplynulých třech měsících dělo. A že to bylo období vskutku bohaté na různé kulturní, sportovní a společenské akce. Za ty roky, po které rozhledy připravujeme, máme pocit, že je pro nás stále těžší směstnat vše na naše čtyři strany, častěji a častěji řešíme, které příspěvky uveřejníme a v jakém rozsahu. No a jak se nám to tentokrát podařilo, se můžete přesvědčit sami...

Po dvou letech došlo v Zákolanech opět na vítání nových občánků, kteří mezi nás přibyli. Na titulní stranu jsme minule zvolili fotografii toho „nejčerstvěji vylíhnutého miminka“. Tentokrát padla volba na kolektivní foto všech dětí a jejich rodičů.

Na první stranu jsme umístili i rozhovor s panem Janem Fischerem, který u nás začínal svou předvolební kampaň za zvolení prezidentem České republiky. Se všemi zájemci se sešel v restauraci U Libuše a tamtéž vznikl i rozhovor, který pro Vás otiskujeme. V souvislosti s tímto byl o Zákolanech uveřejněn v bulváru nelichotivý článek. Byli jsme v něm označeni za zastánce komunistického režimu. Paní starostka na toto pochopitelně reagovala dopisem do redakce, ve kterém vysvětlovala náš postoj k soše Antonína Zápotockého. Poukázala na to, že odstraněním podobizny z parku se minulost nepřepíše. Zároveň zdůraznila tisíciletou historii místa, kde žijeme.

Uvnitř listu jsou pak reportáže z jednotlivých událostí. Pokud jste tedy neměli čas se osobně zúčastnit, můžete alespoň takto textem a fotografiemi „nakouknout“. No a ti, kteří se zúčastnili, si jistě rádi připomenou skvělou atmosféru a přátelské prostředí, které panovalo.

No, a protože se rozhodně nechceme pouze ohlížet do minulosti, připravili jsme tak jako pokaždé i kalendář akcí, které nás v následujícím období čekají. Čtvrtá strana je pak již tradičně věnovaná informacím, které se přímo týkají provozu a fungování obce, již podruhé obohacená o výpisky z kronik minulých. Zde máte možnost si počíst o životě v naší obci v dobách více či méně vzdálených.

Na závěr dovolte, abych nejen za sebe, ale za všechny, kteří pro Vás Budečské rozhledy připravují, popřála co nejvíce pohody do nadcházejících letních dní. Školákům a jejich rodičům krásné prožití prázdninových chvil, dospělým odpočinek při zasloužených dovolených a nám všem dohromady, abychom měli možnost se co nejčastěji setkávat při dalších akcích, které tolik obohacují náš společenský život.

■ Kristina Langerová

Jan Fischer: „Přivítám každé doporučení, čemu by měl prezident věnovat pozornost“

Jan Fischer při setkání s obyvateli Zákolan.

Bývalý premiér a možná budoucí prezident přijal pozvání starostky Lucie Wittlichové. Dubnová návštěva Jana Fischera v Zákolanech však zdaleka nebyla agitační. Přijel na zahradu hospody U Libuše především naslouchat. Slunečné odpoledne strávil střídavě u několika stolů, kde se ho všichni místní mohli ptát téměř na cokoliv a zároveň sdělit, co jim leží na srdci.

Při setkání v Zákolanech jste měl příležitost povídat si s řadou obyvatel Zákolan. Máte dojem, že lidé na vesnici mají život složitější než lidé ve městech?

Všude se dnes lidé potýkají s různými problémy. Setkávám se s řadou lidí a vidím, že je mnoho věcí, které občany trápí. Ekonomikou počínaje a stavem naší politiky konče. Samozřejmě lidé na venkově se často střetávají s problémy, které lidi ve městech až tak netrápí, ať už je to problematika dopravy či škol a školek či napjaté obecní rozpočty. Velice mě ovšem potěšilo, že lidé v Zákolanech se živě zajímají o dění kolem, nejsou pasivní a rezignovaní, ale naopak velice aktivní a činorodí. Vaše obec žije bohatým spolkovým i společenským životem a myslím, že to velice dobře.

S funkcí prezidenta je spojeno obrovské pracovní vytížení. Plánujete i po případném zvolení pořádat pravidelná setkání občany?

Samozřejmě. Pokud by mi občané dali důvěru a zvolili mě prezidentem, rozhodně by nebylo fér, abych se jim pak začal vyhýbat, proto by komunikace s občany a cesty do všech regionů naší země byly velmi důležitou součástí výkonu prezidentské funkce. Také dveře Pražského hradu by měly být otevřeny každému, kdo bude potřebovat pomoc nebo radu.

Stejně tak přivítám každé doporučení, čemu by měl prezident věnovat pozornost.

Všeobecně panuje názor, že kompetence prezidenta jsou velmi omezené. Přesto máte jistě ambice, pokud byste se stal prezidentem, dění v České republice ovlivňovat. V jaké oblasti je podle Vás pro největší prostor?

Prezident v našem politickém systému neoplývá velkým množstvím ústavních pravomocí. Přesto je jeho úloha nezanedbatelná. Těžiště jeho funkce se nachází v jeho neformálním vlivu na věci veřejné. Prezident by měl spojovat politickou scénu, měl by hrát integrující roli při řešení těch nejzávažnějších ekonomických a sociálních problémů, měl by se zaměřit na problémy občanů, na témata, která možná nejsou populární, ale musíme je řešit. Sem patří i otázka úpadku politické kultury v České republice. V neposlední řadě patří k funkci prezidenta co nejlepší reprezentování republiky v zahraničí. Takže možností je tu opravdu hodně.

Máte vzor v některém ze současných evropských politiků - političek?

V době svého působení ve Strakově akademii i nyní jako vicepreziden EBRD jsem se setkal s celou řadou evropských státníků a řady z nich si velice vážím.

Pokračování na straně 2

Jan Fischer: „Přivítám každé doporučení, čemu měl prezident věnovat pozornost“

Pokračování ze strany 1

Své politické vzory bych ale spíše hledal v minulosti než v současnosti.

Kterého z bývalých českých, resp. československých prezidentů si nejvíce vážíte?

Opravdu si vážím prvního československého prezidenta T. G. Masaryka. Čím více se jeho odkazem zabývám, tím jasněji vidím odvážného a energického člověka, který se nebál v rozhodujících okamžicích postavit většinovému názoru a dokázal národ přesvědčit o tom, že demokratická republika musí stát na pevných morálních základech.

Jak si představujete ideální den odpočinku?

S rodinou, na chalupě v Čakovicích nebo na výletě či v kavárně.

Jako politika Vás občané znají z doby tzv. úřednické vlády. Jaké nejcennější zkušenosti jste si odnesl z doby, kdy jste byl premiérem?

Kromě jiného je zajímavý bezprostřední kontakt s mezinárodní politikou. Tyto zkušenosti bohatě rozvíjím i ve svém nynějším zaměstnání viceprezidenta Evropské banky pro obnovu a rozvoj. S premiéry, prezidenty nebo ministry se dnes setkávám ještě častěji, než tomu bylo za dob mého premiérování.

Myslíte, že prezident může ovlivnit jednání politických stran a jejich členů? Případně jakým způsobem?

Ano, především dobrým a jasným příkladem. Dále tím, že o věcech, jež si zasluhují změnu, nebude mlčet. Svým jednáním by měl prezident vytvářet vhodné prostředí pro nalezení smíru, řešení a kompromisu.

Které zákony je, podle Vás, nyní třeba novelizovat a v čem by změna měla spočívat?

Potřebujeme nový moderní služební zákon, který zavede systém motivace zaměstnanců, odměňování podle výkonu a také oddělí politické a úřednické posty ve státní správě. Bez něj nebude možné zefektivnit a zkvalitnit práci státních úředníků.

Jak by měl stát, prezident, případně jiné instituce bránit společnost proti extremismu?

To je velmi důležité téma. Každá forma extremismu, rasismu a xenofobie je nebezpečná a musíme s ní bojovat. Když jsem byl premiérem, bylo to jedno z hlavních témat mé vlády. Tehdy se zdálo, že projevy extremismus u nás začaly celkem bez většího zájmu veřejnosti a médií posilovat. Jakýkoliv státní činitel, prezidentem počínaje, nesmí problémy tohoto druhu tolerovat a přehlížet. Naopak, i když to není populární a líbivé, o takto závažných věcech musíme nahlas mluvit. Nesnášenlivost, nenávist a násilí u nás nesmíme tolerovat.

■ Sandra Bejšáková

Líbej rty

Nápis Líbej rty vytvořil pedagog Vyšší odborné školy a Střední umělecké školy Václava Hollara v Praze Zdeněk Ruffer se svými studenty jako variaci na heslo Rádia Svobodná Evropa Liberty (Svoboda), která má svoji budovu nedaleko jejich školy.

V Zákolanech první májový den, podobně jako loni, uvítali výstavou současného umění v bývalé továrně na výrobu pián Dalibor. Majitel znovu laskavě otevřel jinak nepřístupnou starou továrničku a příchozí tu vítal nápis s příznačně májovým obsahem Líbej rty, sestavený z obřích červených písmen, opřených o venkovní zeď.[1] Byl pozdní večer, první máj, hrdliččin zval ku lásce hlas a v místní hospodě pod náporem výletníků došel chleba, pak i pivo, ale v „Piánce“ se zrovna narážel sud a paní starostka právě vítala návštěvníky.

Tentokrát se v Piánce od 1. května do 1. července představuje volné uskupení Lesní chodci. „Jednou za čas se někde sejdeme,“ řekla sochařka Dagmar Šubrtová a kromě sebe měla na mysli spisovatele, režiséra a scénáristu Martina Ryšavého, sochaře Zdeňka Ruffera a scénografa Adama Pitru. Jméno dostala výtvarná skupina při křtu stejnojmenné knihy Martina Ryšavého v roce 2001. Autor této „kapesní ságy“ při zahájení zahrál a zazpíval s punkovou kapelou Bouchací šrouby a svoje verše přednesli kladenští básníci a hudebníci Michal Koberstein a Jakub s Tomášem z Kolektivní halucinace.

V šedém prosvětleném interiéru více než sto let staré industriální architektury koncept výstavy funguje bezchybně. Dva z vystavujících nezapřou vliv ateliéru Kurta Gebauera na Vysoké škole umělecko průmyslové v Praze. Pracují s posunem měřítka i obsahu, pohrávají si jak s kontextem, tak s metaforou. Nechme stranou duchamorné reinterpretace i rekontextualizace, přítomní umělci přesně vnímají delikátní melancholii místa, někdy jsou jemně ironičtí a dokonce i veselí. Rufferův semafor bliká zeleným symbolem panáčka na svozy ze sochařčina ateliéru: drobné práce Šubrtová vyskládala na dřevěné palety namísto galerijních soklů. Na jedné straně nemotorné torzo mírné, plyšové venuše odpočívající na lži–perském koberci typu jekor, čisté valéry stříbřitě šedé a pískových hnědí na temné šedi pozadí, uměřené ve tvaru i kompozici, ano, baví mě možné absurdní slovní spojení: minimalistický klasicismu typu Ingres. Naproti ve výšce tvary kopců vytvořené z natrhaného kartónu, z jednoho vystupuje milostiplná prefabrikovaná soška Panny Marie. Mariánská poutní místa na haldách by se mohla takto zjevovat. Bledá něha průmyslových zjevení.

Otevřenému prostoru patra dominují znepokojivé figurální objekty Zdeňka Ruffera se svou robustní industriální estetikou transformerů. Vedou poněkud absurdní dialog s dalším objektem sochařky – naddimenzovanou piškotovou bábovkou s cukrovou polevou, nakrájenou na jednotlivé porce. Přítomným dětem okamžitě „docvaklo“ – objekt nabízí interakci – a s hbitostí malých šelmiček se zasouvaly mezi jednotlivé řezy moučníku. Nerozeznávají – mláďátka ještě – metaforu úzkostného ekologického obsahu; jak dospělí deklarují zodpovědnost vůči dalším generacím, ty nenažrané „krkny“ si porcují celou krajinu, sáhnou po všem „sladkém“ v české kotlině, řežou kopce i s nebohými blanickými rytíři. Nějaký idealista křičí: fatální chyba, naše děti, co když je přece jen jednou budou potřebovat, ale jejda už ... už je pozdě a navždycky.

V menším vedlejším prostoru se Ruffer doslova „vyblbne“ na téma výtvarné nonsens poezie (možná lépe poetika nesmyslu?) neboli: dekonstruuje funkčnost užitných předmětů: nenápadně opřená jízdní kola při soustředěnějším pohledu reinterpretují samotnou podstatu pohybu na nich: kolo určené pro jízdu na ledu opatřené vpředu jednou bruslí a vzadu ozubeným kotoučem ozdobeným barvami státní vlajky (Lední kolo, 2004) či jeho dadabicykl Experiment (2001) s převodem, který se točí v místě sedadla, které je naopak dole. Koloběžka, jejíž řídítka nahradila francouzská berle. Sedací nábytek, na nějž usednout je takříkajíc o ústa: hravě brutální stará známá, dřevěná Thonetka, jejíž sedací plochu z velké části tvoří funkční elektrická spirála, stačí zasunout zástrčku do zásuvky ve zdi. Vprostřed objektu Křeslo (2011) z kovových trubek trčí namísto koženkového sedáku pro změnu sedadlo zase z jízdního kola. Nezajezdíte si, neposedíte si, ale můžete přemýšlet, sledovat vtipné myšlenkové úsilí autorů, kteří ale nabízejí i tolik žádaný smyslový prožitek libosti. Přesně pro tuto potřebu jsou na zdech nainstalovány výsledky nedělního malířství – klasicky vážné krajinky „mařákovce“ lehkého nadhledu Adama Pitry.

Pokud člověk pozorným pohledem přehlédne předkládané práce, zarazí se očima u dvou stejných bílých objektů–figur, ze všeho nejvíce mi připomínají neohrabané rustikální egyptské sarkofágy. Stojí vedle sebe trochu ležérně opřené o zeď, jako dvě mlčenlivé bílé kukly, tiché a matoucí tím, jak jsou si podvojně podobné. Dagmar Šubrtová na mě mrkne okem a řekne: Holky. Jmenuje se to dvojčata. Kdybych nebyla tak blízko Kladnu, možná bych pochybovala, ale takhle jsem si jistá, jsou tu obě. Válovky. Někde v tylu zamrazí emoce. Silná pocta a pro mě základní bod celé výstavy, která by slušela lecjaké renomované pražské výstavní síni. Ale žádná škoda, ta atmosféra by byla jiná, banální a bez energie. Už se těším na příští rok, až se zákolanští vydají zase slavit další první májový den. Tenhle s Lesními chodci se mi zdál v souladu s větou Martina Ryšavého: Člověk se s určitými věcmi nejvíc identifikuje v pocitu svátečnosti; jít do kostela, to byl přece svátek. Lidi prostě chodí oslavovat život – po–být, za–být si, tj. být více intenzivně sám sebou, být více člověkem. Být blíže svým kořenům. „Bylas v Zákolanech“, ptala se mi někdejší spolužačka, historička umění, „To zas byla nějaká avantgarda, co?“ A vlastně jí dávám – jen v tom nejlepším slova smyslu – tak trochu za pravdu.

■ Radoslava Schmelzová

Dětský den v Podholí u Zákolan

Děti na hasičském autě.

Poslední květnovou neděli se v Podholí konal dětský den. Pro děti byla připravena spousta zajímavých aktivit. Největší úspěch ale měla určitě lanovka a jízdy na koních. Dětského dne se zúčastnily i děti z dětského domova v Unhošti. Závěrečným programem bylo hašení velkého ohně, které dobrovolní hasiči ze Zákolan zvládli jako profesionálové. Nechybělo samozřejmě ani pokropení všech, kteří byli v dosahu. Myslím, že se akce, i díky krásnému počasí, povedla a všem se v Podholí líbilo. Už se těšíme na další ročník!

Velký dík patří především Pavlu Hladíkovi (TJ Sokol Zákolany) a Miloši Urbanovi a Janě Holíkové (Statek Kováry). Dále děkujeme sponzorům: Univers Kladno, 1. všeobecná zastavárna, M. Peroutka – Buštěhrad, Peugeot Group, VP Trend Plast s.r.o.

■ MA

Koncert na bicí nástroje

Profesor Vladimír Vlasák se svými žáky připravili svým přátelům a sousedům neobyčejný hudební zážitek. Pro veliký úspěch jsme získali příslib, že se bubeníci do Zákolan vrátí.

Koncert na bicí nástroje se konal U LIBUŠE v Zákolanech ve čtvrtek 3. května 2012 – nápad na jeho uspořádání se současnou nabídkou vhodných prostor vznikl však již loni v září. Pan profesor Vlasák toto přivítal a zajistil to hlavní: interpréty zejména z řad svých studentů na hudební fakultě Akademie múzických umění v Praze s určením termínu konání. Následně mohli partneři koncertu zapracovat na tvorbě a distribuci plakátů a pozvánek (dík za mediální podporu patří též Kladenskému deníku).

Plný sál návštěvníků ze Zákolan a okolí se zájmem sledoval více jak hodinové zdařilé vystoupení při sólové i skupinové hře na marimbu, vibrafon, bubínek, další bicí nástroje a dokonce na kosy v podání Olega Sokolova, Antona Ždanoviče, Jana Podzimka a Michala Cudlína. A rytmus Ravelova Bolera nám s použitím dvou kamínků zahrál a pohybově ztvárnil i sám pan profesor.

Koncert byl nejen nezvyklým darem zákolanského rodáka Vladimíra Vlasáka svým spoluobčanům, ale i holdem hudebním bicím nástrojům a poctou skromnému člověku, jehož celý dosavadní život byl zasvěcen aktivní hře na bicí a současně významné pedagogické činnosti, která byla oceněna v roce 2008 prezidentem republiky udělením titulu profesora.

■ Vladimír Černý

Zprávičky z naší školky a školy Pod Budčí – duben až červen 2012

V dubnu se děti z mateřské školky úspěšně zúčastnily soutěžní výstavy velikonočních kraslic v Kolečské škole, jednomu z našich dětí se podařilo zvítězit ve své kategorii.

Ve středu 4. dubna před velikonočními prázdninami jsme uspořádali pro děti z MŠ i ze ZŠ již tradiční „Noc s Andersenem“ – společné čtení pohádek a plnění různých úkolů spojené se spaním ve škole. Pro letošní rok jsme vybrali téma zvířátek z Afriky, takže jsme se společně sešli v pestrých zvířecích převlecích. V rámci projektu 4 živly, jsme se prostřednictvím čtených příběhů dozvěděli, jak důležitý je pro život člověka i zvířat oheň, voda, vzduch a země. Pobavili jsme se například jednou africkou lidovou pohádkou: Proč je zebra pruhovaná a pavián má holý zadek. Během čtení děti pohotově odpovídaly na kladené otázky, také si zazpívaly několik veselých písniček a zahrály si hru na džungli. Poté je čekaly zábavné disciplíny ve smíšených skupinkách školáků a dětí ze školky – vyrobili si svoji pohádkovou knížku, figurku afrického zvířátka, vyzkoušely si opičí dráhu v tělocvičně a skládaly puzzle na interaktivní tabuli. Školáci šli poté ještě hledat ven tajný poklad, ale pak se již všichni uložili do spacáků ve svých třídách.

Plavba po řece Vltavě na raftech. ■ Foto: archiv školy

Během května nacvičovali děti písničky a básničky na nedělní „vítání občánků“ v Zákolanech. To proběhlo 27. května v parku za velmi krásného počasí. Dětem se podařilo pásmem písniček a veselých básniček vytvořit příjemnou atmosféru tohoto setkání. Děkujeme touto cestou všem rodičům, kteří byli ochotni přivést děti i v neděli „do školy“.

V pátek 1. června jsme pro děti školy, školky i další přátele naší školy pořádali Den dětí na Budči. Děti si mohly vyzkoušet různé disciplíny s upravenou obtížností, aby je zvládli i ti nejmenší. Za svou snahu si pak mohly děti vybrat z pestré nabídky odměn. Rodiče i děti se mohli tentokrát občerstvit také zmrzlinou do kornoutku, které nešlo jen tak odolat. Jako již tradičně nechyběli na místě hasiči, kteří předvedli své umění. Zábavné odpoledne se zakončilo společným opékáním u ohně. Zájemci mohli na Budči na dětské radovánky navázat ještě programem v rotundě, připraveném u příležitosti Noci kostelů.

V sobotu 2. června odjížděli rodiče a školáci do Rožmberka, kde započali svou společnou plavbu po řece Vltavě na raftech a kanoích, kterou již druhým rokem výborně zorganizoval a naplánoval pan učitel Petr Kalenský. I přes hlášenou nepřízeň počasí se nakonec udělalo hezky a děti si mohly odvézt zážitky nejen z plavby po řece, ale i z procházky po historickém centru Českého Krumlova.

V nejbližší době školu čeká škola v přírodě na Šumavě na chatě Povydří, kterou nás budou provázet šumavští permoníci, a také uzavření školního roku 2011/2012 vysvědčením. Před ukončením školního roku zveme ještě všechny přátele školy a školky na závěrečnou školní slavnost – ve čtvrtek 28. června od 16:00 hodin. V tělocvičně školy vystoupí nejprve děti z dramatického kroužku s pohádkou „Ať žijí duchové“, „Začarovaný les“ a „Budulínek“, poté budou na malém hřišti pro děti připraveny opět zábavné disciplíny a pro rodiče možnost občerstvení. Zvání jsou všichni zájemci o strávení příjemného odpoledne ve společnosti dětí, rodičů a učitelů školy a školky!

■ Pěkné léto v Zákolanech všem přejí učitelé ZŠ a MŠ pod Budčí!

Noc kostelů

Již podruhé přivítal kostel sv. Petra a Pavla na Budči návštěvníky „Noci kostelů“. Podobně jako v minulém roce i letos zazpívali Veronika Suchánková a Roman Klimt, tentokrát je však na varhany doprovázel Ondřej Bratinka. Na repertoáru měli duchovní hudbu gotiky a renesance 12. – 16. století, černošské spirituály a výběr z biblických písní Antonína Dvořáka.

Po setmění pak následovalo promítání dokumentárního filmu Svatý Václav – světec, kníže, legenda režiséra Martina Suchánka. Dokument pojednává o natáčení a premiéře celovečerního filmu Svatý Václav, který byl za zajímavých okolností natočen u příležitosti svatováclavského milénia a premiéru měl v roce 1930. O svatováclavské tradici ve 20. století pohovořil ředitel Sládečkova vlastivědného muzea v Kladně PhDr. Zdeněk Kuchyňka a o peripetiích ztraceného notového zápisu hudebního doprovodu filmu a o současné rekonstrukci celého díla Lucie Wittlichová. Atmosféra noční Budče osvětlené projekcí inspirovala pořadatele k promítání celovečerního filmu. O programu a termínu Vás budeme informovat.

■ LW

Druhá noc kostelů na Budči dne 1. června 2012 přilákala desítky návštěvníků, z nichž někteří zůstali až do nočních hodin. ■ Foto: LW

Zákolany zase obsadí krajináři

Od 11. do 18. srpna 2012 bude probíhat v Zákolanech a okolí týdenní krajinářská dílna pro studenty a dospělé. Účastníci této dílny jsou sváteční malíři, aktivní milovníci umění či jenom lidé, kteří si to chtějí zkusit či strávit zajímavou dovolenou. Dílna vzniká za spolupráce a podpory starostky Zákolan, ředitelky základní školy, majitele Piánky a dalších místních nadšenců. Tématem dílny bude figura v krajině. Malíři budou hledat typické postavy naší krajiny, zhmotňovat živly a duši krajiny a interpretovat sama sebe jako krajinu a tělo. Při tvorbě se budou frekventanti inspirovat velkými osobnostmi české malby konce 19. století jako jsou Antonín Slavíček, František Kaván nebo Jakub Schikaneder. Každý den bude začínat výtvarnou hrou, uvedením do tématu dne a praktickou ukázkou techniky např. kresba, pastel, akryl. Následovat bude individuální práce v plenéru, při které lektoři (Zdenek Hůla, Ondřej Maleček, Monika Sybolová) obcházejí své žáky a konzultují s nimi vznikající obrazy. Kromě tvrdé krajinářské práce čekají frekventanti i příjemné požitky jako jsou výlety do okolí nebo setkání se zajímavými osobnostmi tohoto kraje. V podvečer vždy probíhá společná konzultace, kdy se přinesou díla, která za ten den vznikla, a mocně se o nich diskutuje. Den uzavírá večerní přednáška, která je určena nejen účastníkům dílny, ale i široké veřejnosti. Večerní přednášky budou probíhat na různých místech jako je Piánka, Klubovna v Trněném Újezdě nebo Knihovna v Kovárech. Veřejnost se může těšit na přednášky místních odborníků jako je Otto M. Urban, Filip Wittlich, Jan Hísek nebo přespolních lektorů. Krajinářská dílna Figura v krajině – tajemství, živel, příběh? vyvrcholí v pátek večer 17. srpna 2012 vernisáží v Piánce. Přijďte si poslechnout zajímavé přednášející, setkat se spřízněnými dušemi, oslavit stále zajímavé Zákolany nebo jenom poradit krajinářům, kde je to nejlepší místo na malování. Těšíme se na vás.

■ Monika Sybolová a Lucie Wittlichová

Divadelní večery přilákaly do Piánky mnoho návštěvníků

Herci Divadla DNO Jiří Jelínek a Michal Dalecký v inscenaci Svět podle Fagi.

Letní divadelní sezóna v zákolanské Piánce má za sebou již dvě představení. Jako první se divákům představili 12. května herci Divadla DNO Jiří Jelínek a Michal Dalecký s inscenací Svět podle Fagi. V bláznivém pásmu, nabytém komickými scénkami a písničkami poodhalili umělci svět výstřední dívky na prahu dospělosti. Představení plné slovních hříček, absurdního a černého humoru a netradičních loutek sklidilo bouřlivý potlesk, inspirující herce k několika přídavkům.

Podobně úspěšně proběhl i druhý večer, konající se 3. června na oslavu sta let od založení Piánky. Na úvod bylo uvedeno několik krátkých filmů režiséra Víta Pancíře, zabývajících se mimo jiné dílem výtvarníka Zdeňka Ruffera. Snímky, pořízené většinou na kameru „osmičku“, oplývaly zvláštní zadumanou atmosférou zastaveného času a vytvářely dojem, jako by k dokumentovaným výtvarným happeningům, došlo již před mnoha desetiletími. Krátkým komentářem projekci doplnil sám autor Vít Pancíř, který se akce osobně zúčastnil. Hlavním bodem programu byla v případě druhého večera inscenace kladenského Divadla V.A.D. „Tajemný VAD v Karpatech“, ověnčená cenou kritiků Zlatý Alois na Národní přehlídce amatérského divadla Jiráskův Hronov. Tvůrci se rozhodli organicky propojit dobrodružnou knihu Julese Vernea s autobiografickými situacemi, popisujícími výlet souboru do rumunských hor.

Humorné balancování na hranici fikce a reality, vyhraněné komické postavy a sebeironie souboru projasnily jinak deštivou neděli a navnadily diváky na další divadelní večer, který se uskuteční v červenci. Vystoupit by v jeho průběhu měla Motýlí divadelní společnost. V září by pak mělo celý cyklus zakončit autorské Divadlo Bufet z Prahy. Pro diváky, o které zatím nemá Pianka nouzi, bude opět připraveno také drobné občerstvení. Vstupné na akce je dobrovolné.

■ VP

Obecní info

Kauza Davida Ratha a obec Zákolany

Pravděpodobně většinu obyvatel Středočeského kraje nenechala klidnou korupční aféra bývalého středočeského hejtmana Davida Ratha. Přestože denně média přináší aktuální informace, rádi bychom v Budečských rozhledech informovali o tom, jak se tato situace dotkla konkrétně naší obce. V současné době nemá obec Zákolany rozpracován žádný projekt financovaný z krajských dotačních fondů (revitalizace centra byla dokončena v roce 2011). Nemusíme se tedy obávat žádných komplikací při financování nebo plnění závazků, s čímž se nyní potýká řada okolních obcí. Ani zadluženost kraje, která, jak vyplývá z posledních analýz, činí až 11 miliard korun, se naší obce přímo nedotýká, neboť příjmy do naší pokladny plynou ze státního rozpočtu.

Co je však poměrně aktuální, je spoluobvinění paní Ivany Salačové, jejíž firma FISA vyhrála výběrové řízení na výstavbu kanalizace v naší obci. Protože se nám přes veškeré úsilí a přísliby nepodařilo získat dotace a stavba kanalizace nebyla zahájena, nemusíme nyní řešit složité problémy, které by se zatčením majitelky firmy jistě přímo souvisely. Rozkopané silnice a pozemky bychom možná měli po několik let a pravděpodobně by nás čekala vleklá soudní jednání. Takže všechno špatné je někdy k něčemu dobré...

Do krajských voleb zbývá jen několik měsíců a je tedy na nás, kdo stane v dalších čtyřech letech v čele kraje. Ať jsme zastánci levice či pravice, dbejme především na to, aby to byl slušný člověk!

■ LW

Účastníci zájezdu do plzeňského pivovaru.

Rozpočtové určení daní

23. května byla Poslaneckou sněmovnou PČR v prvním čtení schválena dlouho očekávaná novela zákona o rozpočtovém určení daní. Jak jsme vás již informovali v minulém čísle, pro obce a jejich pokladny je to velice dobrá zpráva. Při součtu příjmů všech obcí si vyjma Prahy polepší každý kraj a nejpozitivněji změna dopadne na všechny Středočechy. Jejich obce a města totiž celkově podle propočtů Ministerstva financí získají přes dvě miliardy korun více. Nejvíce na novém rozpočtovém určení daní vydělají obce mezi pěti sty a deseti tisíci obyvateli, naše obec si konkrétně polepší ročně o 1.201.000,- Kč. Jak ale řekl ministr financí Miroslav Kalousek, novela přináší zásadní likvidaci dotačních programů z národních zdrojů poskytovaných z centra do jednotlivých obcí. Obce totiž tyto peníze získají na základě posílení příjmů z rozpočtového určení daní. Tímto přesunem by měly obce získat 10,5 miliardy korun, asi 1,5 miliardy korun mají získat z částky, kterou v současné době obsahuje kapitola Všeobecná pokladní správa jako příspěvek na školství. Původní návrh TOP 09 počítal s výrazným snížením rozpočtů Prahy, Brna, Ostravy a Plzně a s přesunem peněz z těchto zdrojů.

■ LW

Nový sad na Trněném Újezdu

Občané na Trněném Újezdě opětovně projevili zájem zvelebit své okolí a přišli se zajímavým nápadem – vysadit svépomocí obecní ovocný sad a zároveň vybudovat místo pro společná setkávání a pálení čarodějnic. Obecní pozemek, který obec vytipovala, je na kraji přírodní lokality a již řadu let pustne a pozvolna zarůstá šípky a trnky. Proto jsme se po domluvě s „trňáckými“ rozhodli tento pozemek vyklučit a zřídit zde obecní ohniště a sad. Na jaře se zde budou pálit čarodějnice a v průběhu roku sem obyvatelé a technické služby budou moci odvážet větve na spálení. Technické služby se s pomocí Jakuba Noska pustili do úpravy této lokality a na podzim by tak již měl být pozemek vyklučen od náletů, vysekán a zvláčen a připraven k výsadbě ovocných stromků. Další režim sadu a obecního páleniště bude věcí dohody občanů na Trněném Újezdě a obce. Zdali bude obecní páleniště podléhat nějakému režimu, zda bude určen správce sadu a případně i den kdy občané budou moci odvážet větve na místo ke spálení, bude věcí dohody. V každém případě se již nyní můžeme těšit, že se za pár let na procházce budeme těšit pohledem na kvetoucí sad, v letních a podzimních měsících pak občerstvit ovocem. Děti z naší školy se pak mohou naučit, jak se o stromy starat, pěstovat je a posléze i sklízet.

■ JŠ

Vlak do Plzně

V sobotu 16. června měli možnost občané Zákolan a Otvovic vyrazit vlakem na výlet do plzeňského pivovaru. Netradiční výlet se setkal s nebývalým zájmem a tak jsme téměř naplnili maximální kapacitu vlaku, která je 100 lidí. Výlet se i díky krásnému počasí velmi povedl. Jídla a pití bylo po celou cestu opravdu velmi hojně. Prohlídka pivovaru a jeho sklepení byla velice zajímavá, nevšední ochutnávka nepasterizovaného a nefiltrovaného ležáku přímo z dřevěného sudu se stala malým kulinářským zážitkem. Dobré jídlo v pivovarské restauraci Na Spilce nás posílnilo na zpáteční cestu. Ta proběhla za doprovodu reprodukované hudby a vlaková restaurace se tak brzy přeměnila v jedinečnou diskotéku, která trvala celou zpáteční cestu. Myslím, že si to všichni výletníci velice užili, a také proto už nyní přemýšlíme o podobném výletu na některé podzimní moravské vinobranní.

■ JŠ

Májová veselice

Letošní čtvrtý ročník májové veselice v Zákolanech se nebývale vydařil. Konečně se zúročila čtyřletá práce s přípravou a organizováním a koneckonců i znovunavrácením příjemné tradice. Májová veselice se setkala s mimořádným zájmem občanů naší malé vesničky a to byl právě cíl, který jsme si před čtyřmi lety vytýčili. Na začátku jsme si mysleli, že bude jednoduché uspořádat průvod, zajistit muziku, krojovaný doprovod, povoz, koně, občerstvení, tombolu atd., ale popravdě nebylo. Zájem lidí byl zpočátku velmi malý. Po čtyřech letech se nám však podařilo vytáhnou lidi od televizí, počítačů, ze zahrádek a vůbec všech těch věcí co lidi dnes věžní doma. Věřím, že se všichni pobavili a to byl pravý cíl naší májové.

Sponzorům, kteří věnovali věcné dary, které naši tombolu učinily výjimečnou děkujeme za podporu této akce. Všem, kteří pomáhali s organizováním, ze srdce děkuji,

■ JŠ

Mládenci a děvčata v Kovárech.

Rozvoz obědů

„Vývařovna pro všechny“ nabízí rozvoz obědů po Kladně a okolí. Oběd zahrnuje polévku a hlavní jídlo a cena jednoho oběda je 69,- Kč. Vybrat si můžete ze tří druhů hlavních jídel nebo 300 – 400 gramů salátu. Jídla se vozí zatavená a mají trvanlivost 3 – 4 dny. Jídelní lístek na celý týden obdržíte mailem nebo při odběru obědů. Podmínkou je, aby si z jedné obce obědy objednalo alespoň 5 zájemců.

V případě vašeho zájmu o odběry obědů kontaktujte, prosím, obecní úřad v Zákolanech, mailem na adrese obec@zakolany.cz nebo na tel. 315 783 214.

Z obecních kronik (díl druhý)

Vážení čtenáři,

ve vyprávění z obecních kronik pokračujeme tentokrát rokem 1934. Tento rok byl nejen v Zákolanech, ale i v celé tehdejší Československé republice poměrně poklidný. Důsledky hospodářská krize byly pomalu překonány a prezident Tomáš Garrigue Masaryk se stal v květnu počtvrté prezidentem republiky. Když se po smrti německého prezidenta Paula von Hindenburga Adolf Hitler prohlásil führerem (vůdcem) a NSDAP se stala jedinou politickou stranou Německa, málokdo tehdy ještě tušil, co fašistická propaganda celému světu za několik let přinese. Život v Zákolanech plynul v každodenních starostech i radostech a pochopitelně si jej i naši předkové zpestřovali společenskými událostmi.

■ LW

Rok 1934

■ V březnu byla založena „Vlastenecko dobročinná sdružená Obec Baráčníků“ se sídlem v Zákolanech. Zakladatelé jsou St. Janda, V. Sekrt, Ant. Kostka. Při založení měla obec 36 členů.

■ Anna Chládková v Zákolanech č.p. 42 přistavěla k domku na západní straně u silnice část budovy se 2 místnostmi za účelem hostinským.

■ Zubní technik J. Sokol z Kralup nad Vlt. otevřel zubní ambulanci v Zákolanech v domě č.p. 60 v měsíci červnu.

■ 5. července večer uspořádána byla Husova oslava. Průvod vyšel s hudbou a lampiony od Otvovic. Na Sokolském cvičišti pak byl ohňostroj a na Skalech zapálena hranice.

■ 29. července pořádal Sokol domácí veřejné cvičení na paměť 20 letého trvání cvičiště, které bylo otevíráno 26. července 1914, právě v den vypuknutí světové války. Nyní po 20 letech bylo cvičiště rozšířeno o jednu třetinu, oploceno a vystavěna kamenná zeď při Tyršově stezce pojmenované tak 9. září 1932.

■ 26. srpna pořádal Sokol v Zákolanech V. ročník turnaje v odbíjené a putovní pohár Podbudečska za účasti 10 družstev. Pohár získalo družstvo Sokola Křivoklát.

■ V Trněném Újezdě zaniká teprve nedávno ustavený sportovní klub kopané a jím najatý obecní pozemek na Skalech, sloužící za hřiště, je propachtován novému zájemci K. Dandovi.

■ Po celý rok byla v obci veliká nezaměstnanost dělnictva. K jejímu zmírnění byly prováděny menší práce na úpravě cest. Nezaměstnaní byli podělováni poukázkami na potraviny ze státní stravovací akce: mléčenkami a chlebenkami.

■ LW

Zveme vás do Šopíku pro čerstvé pečivo nebo zmrzlinu

Připomínáme otevírací dobu Šopíku v Zákolanech, kde si i o víkendu můžete zakoupit čerstvé pečivo nebo si přijít pro výbornou kopečkovou zmrzlinu.

Otevřeno je od úterý až do pátku od 16:00 do 19:00, v sobotu od 14:00 do 19:00 a v neděli od 9:00 do 19:00.

KALENDÁŘ AKCÍ

11. – 18. 8.	Výtvarná dílna „Figura v krajině“
18. – 19. 8.	Fotbalový turnaj Budečsko
28. 9.	Svatováclavské slavnosti na Budči

Budečské rozhledy | Budečské rozhledy | periodicita : čtvrtletní | místo vydávání: Zákolany | číslo 22 | datum vydání: 22. 6. 2012 | evidenční číslo : MK ČR E 19506 | název vydavatele: Občanské sdružení Budeč | identifikační číslo: 26630249 | adresa: Kovárny 3, 273 28 Zákolany | tel.: 602 617 975 | k vydání připravily: K. Langerová, M. Armstrong, L. Wittlichová | ve spolupráci: H. Hlinková, I. Šup, R. Schmelzová | grafický koncept: I. Zajíc | sazba a zlom: K. Zochová | tisková produkce: I. a M. Hájkovi